

114. Isuse, veșic călător

1. Isuse, veșnic călător prin lumea de păcate,
//: Tu bați, străin și iubitor, la ușile-ncuiate. ://
2. Nimic Tu nu ceri nimănui când bați și-aștepti să vină,
//: Tu vrei s-aduci în casa lui din pacea Ta divină. ://
3. Ai vrea viața Ta să-i dai, căci viața lui e moartă,
//: Dar el nu vrea. Mâhnit, Tu stai afară, lângă poartă. ://
4. Eram copil când Te-am văzut la ușa mea, Străine,
//: Și să-Ți deschid ai tot bătut, să intri și la mine. ://
5. Dar glasul lumii-am ascultat și Te-am lăsat afară,
//: Că lumea zice c-ai venit să ne faci viața-amară. ://
6. Apoi Ți-am auzit din nou chemarea Ta duioasă.
//: Aud și-acum al ei ecou: „O, lasă-Mă în casă! ://
7. Lasă-Mă-n suflet să străbat cu pacea Mea cerească,
//: Cum ceru-n lung și lumea-n lat nu pot să-Ți dăruiesc.” ://
8. Dar lumea-mi spune să Te las afară și-astă dată!
//: Tu tot la ușă ai rămas, la ușa încuiată. ://
9. Te rog , acuma, Domnul meu, mai bate înc-o dată!
//: Te chem cu sufletul plângând, și ușa-i descuiată! ://